

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Forskrevet

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 492. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann14valshoot-idm140708760064032.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

VII

Hvert Øjeblik rejste han sig med smaa Ryk - og lod sig atter synke tilbage: *Ham* altsaa.... det er bestandig denne Mand.... og derfor kunde vi ikke være sammen.... aa Kvinder, Kvinder! Men jeg skal vise - ja jeg skal vise.... aa pyt! Leve Fædrelandet - alt for Fædrelandet! Jeg haaber, Overgaard er derude - og at man kan drikke sig fuld! Skade at Ulf ikke er her.... nej nej, ikke Ulf! Aa, fy, fy - hvor det er grimt det hele. Javist - kørbare væk - kørbare væk - kørbare væk - ivold!

Kusken havde drejet sig paa Bukken og spurgte, om Herren havde sagt noget?

Naa ja.... er her ikke en Ølhave undervejs? Hold et Øjeblik. De skal faa saa meget De kan tulle i Dem - uden at vælte mig. Jeg trænger selv til en Hjærtstyrkning!

Og han og Kusken »satte af« og gav sig til at drikke - Øl - Porter - Kognac. Jeg er Ulf iaften! sagde Gerhard og lo.... forstaar De, Kvæld-Ulv!

493

Kusken tænkte ved sig selv: hvad er det for noget Vrøvl, han siger? Naa men Herren er gemytlig! -

Og de kørte videre. Gerhard pressede sin knyttede Haand i Siden; han følte, at han blev ond - ond imod sig selv og alle andre. Og saa var han maaske mest bedrøvet.